

פסולים מהא דתניא דרבי ישמעאל קאמר דאכילת בכור שהוא קדשים קלים פסולה בזמן פגימת המזבח, סבירא ליה לרבי ירמיה דדווקא בכור דגלי ביה הכתוב לפסול אכילתו בזמן פגימת המזבח, ולא ילפינן מבכור לשאר קדשים קלים.

אמר רבינא: אידי ואידי גם הברייתא דקדשים נפסלים וגם הא דתניא בברייתא דקדשים נאכלים איירי בקדשים קלים, וכאביי דכל הקדשים קלים נפסלים בזמן שהמזבח פגום או נסתלק, **ולא קשיא** סתירת

הברייתות אהדדי. **הא דתניא דקדשים נפסלים** א-א רבי ישמעאל היא, דיליף היקישא אכילת בשר מזריקת דם, מה זריקת דם טעונה מזבח, אף הבשר כן, **הא דתניא דקדשים נאכלים רבנן** היא (46) דלא ילפי אכילת בשר מזריקת דם וסבירא להו דגם בבכור שרי לאכול את הבשר כשהמזבח פגום.

ואיבעית אימא, הא והא, תרי הברייתות איירי **בקדשי קדשים** (47) ואיירי אפילו אליבא דרבנן דסברי דרק קדשי קדשים נפסלים

לויה ומצורעים שאסור להם להיכנס למחנה ישראל **משתלח חוץ למחנה ליום** נושאי הארון דקדושת המחנות לא בטלה בזמן המסעות, ומצורע משתלח חוץ לדגלי השבטים שהם מחנה ישראל. ומהא דזב משתלח חוץ למחנה לויה מוכח דקדושת מחנות לא נתבטלה בזמן מסעות, ובעל כרחך דקדשים נפסלים לא מטעם דנפסלו ביוצא, דהא עדיין הם בתוך המחיצות, ודין המחיצות בקדושתו עומד, אלא משום דנסתלק המזבח.

ותניא אידך, בשני מקומות קדשים נאכלים גם כשהמשכן חנה וגם כשהמשכן נסע נאכלים הקדשים במקומן, ודברי הברייתא סותרים להא דתניא בברייתא דלעיל שהקדשים נפסלים.

מאי לאו דיש ליישב סתירת הדינים בברייתא **הא דתניא דקדשים נפסלים בקדשי קדשים,** **הא דתניא דקדשים נאכלים בקדשים קלים,** ומוכח דלא כדאמר אביי דגם קדשים קלים נפסלים, ואע"ג דהוכיח אביי דקדשים קלים

שם הפסוקים לפי"ז.

46. המצפה איתן מבאר יסוד מחלוקתן, שרבי ישמעאל הולך לשיטתו לעיל [נו א] שהפסוק "ובשרם יהיה לך" מדבר רק על בכור תם, ומשום כך אפשר לומר שהוקש בשר לדם לענין זה, אבל רבנן כאן היינו רבי עקיבא הסובר שהפסוק מדבר על בכור תם ובעל מום, ולכן הוא בלשון רבים, ואם כן לא שייך להקיש בשר לדם, שהרי לענין בשר מדובר גם בבעל מום, ובשרו הלא בודאי לא הוקש לדם.

47. הקשו האחרונים למה לא העמיד את שני הברייתות בקדשים קלים וכרבי ישמעאל, ותיריך

שבגמרא מנחות הגירסא בברייתא דידן "קדשים נפסלין ביוצא", אבל בתוספתא [קרבנות יג] לא גרסינן "ביוצא", וכן מוכח בסוגיין, שהרי רצינו להעמיד בקדשים קלים שודאי אינם נפסלים אז ביוצא, שמחיצתן מחנה ישראל, ועיי' חידושי רי"ז הלוי [פרשת במדבר] שהביא מבריתא דמלאכת המשכן שמשמע כרש"י.

45. מבואר כאן שהיה קדושת מחנה לויה בשעת המסעות, והגרי"ז [פרשת במדבר] מדקדק מלשון רש"י כאן שכתב "ולא זב למחנה ליום נושאי הארון", שקדושת מחנה לויה היתה רק במקום שנסעו בני קהת שהיו נושאים הארון, ולא במקום שנסעו בני גרשון ובני מררי, ומבאר